

29. møde.

Onsdag den 20. april kl. 10.

Formanden:

Resudvalget har afgivet tilføjelse til betænkning over forslag til lov om ændring af færdselslov. (Lovf. nr. L 71). Eksemplarer er om-delt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Erhard Jakobsen.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 20. april 1977, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Karl-skov Jensen) (V):

Folketinget har nu vedtaget at meddele hr. Erhard Jakobsen orlov på grund af udsendelse i offentligt hverv, og jeg skal herefter tillade mig at gøre indstilling om godkendelse af stedfortræderen som midlertidigt medlem.

Det drejer sig om grosserer Bodil Liventhal, der er første stedfortræder for centrum-demo-kraterne i Københavns amtskreds, hvor Erhard Jakobsen er valgt.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde be-handlet denne sag, og jeg kan herefter på ud-valgets vegne afgive følgende:

Indstilling.

Grosserer Bodil Liventhal godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 20. april 1977.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling om ministeren for kulturelle anliggenders redegørelse af 29. marts 1977 om revision af loven om Statens Kunstfond.

(Redegørelse nr. III. Redegørelsen givet 29/3 77).

Formanden:

Taletiden er fastsat som i forretningsorde-nen. Den er 15 minutter for ordførere og 5 mi-nutter for andre medlemmer i første omgang.

Birte Weiss (S):

Jeg vil gerne starte med et citat. Det er fra Julius Bomholts nu 45 år gamle bog »Arbej-derkultur«, der ganske tankevækkende er kom-met til at spille en central rolle i den aktuelle kulturdebat. Måske er det, fordi der i det, som man lidt bredt kan kalde tidens åndelige klima, er en række ubehagelige lighedspunkter mel-lem 1930'erne og vores tid. Julius Bomholt skriver på side 159:

»Det er en af kunstens største opgaver at fornyge og forfriske, at kalde på nye længsler, at uddybe sansen for den nære og stærke virke-lighed, som mennesker alt for let går muldvar-peblinde igennem.«

Dette forsøg på at indkredse kunstens opga-ver og betydning hører til de mere vellykkede og er på flere måder relevant for den redegø-relse, som vi skal debattere her i dag. For dels var Julius Bomholt jo kunstfondens fremsy-nede idémand og varmeste fortaler, dels er det angsten for det fornygende, for længslerne og for den barske virkelighed, der har fået en del mennesker til at vende sig imod Statens Kunst-fond. Det er sket med jævne mellemrum og med vekslende styrke lige siden fondens start i 1964. Det kunne måske være fristende at trække på skulderen eller ryste på hovedet ad disse protester. Jeg vil imidlertid gerne advare imod, at man gør det. Protesterne er nemlig nøglen til forståelse af de indbildte og de eksis-terende kulturkløfter, der findes i dagens Danmark.

Der er lavet en efter min mening meget spændende hvidbog over det raseri, der ved pressens velvillige medhjælp løb af med dele af